

Sygn. akt I CSK 4510/22

POSTANOWIENIE

Dnia 6 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

w sprawie z powództwa A. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.
przeciwko W. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w U.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 grudnia 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach
z dnia 28 marca 2022 r., sygn. akt XIX Ga 468/20,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od A. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. na rzecz W. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w U. kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 28 marca 2022 r. Sąd Okręgowy w Katowicach zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej z 13 grudnia 2019 r. w ten sposób, że oddalił powództwo A. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. w sprawie przeciwko W. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w U. o zapłatę.

Powódka wniosła skargę kasacyjną, w której żądała uchylenia w całości zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach oraz przekazania sprawy Sądowi II Instancji do ponownego rozpoznania przy uwzględnieniu kosztów

postępowania kasacyjnego. Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazała, że w sprawie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne; 2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów; 3) zachodzi nieważność postępowania lub 4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Sąd Najwyższy bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie.

Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony – co należy podkreślić – wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., nie obejmuje zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazano potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów.

Powołanie się na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga wskazania przepisu prawa, którego wykładnia budzi wątpliwości, określenia zakresu koniecznej wykładni, wykazania, że wątpliwości interpretacyjne mają poważny charakter i wymagają zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy, a jeżeli podstawą wniosku w tym zakresie jest twierdzenie o występujących w orzecznictwie sądowym rozbieżnościach wynikających z dokonywania przez sądy różnej wykładni przepisu, konieczne jest wskazanie rozbieżnych orzeczeń, dokonanie ich analizy i wykazanie, że rozbieżność wynika z różnej wykładni przepisu (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 15 października 2002r., II CZ 102/02; z 28 marca 2007r., II CSK 84/07; z 11 stycznia 2008r., I UK 283/07; z 8 lipca 2008 r., I CSK 111/08). Aby skutecznie złożyć skargę w tym zakresie konieczne jest takie uzasadnienie, które wskazywałoby, że potrzeba wykładni przepisów powstała w związku z istniejącym w sprawie stanem faktycznym i prawnym, a dokonanie wykładni miałoby służyć właściwemu rozstrzygnięciu sprawy.

Skarga kasacyjna nie spełnia powyższego kryterium. Nie jest wystarczające samo powołanie orzeczeń, które w ocenie strony skarżącej pozostają rozbieżne. Zawarty w skardze wniosek oparty na potrzebie wykładni przepisów prawnych wywołujących rozbieżności w orzecznictwie został wadliwie sformułowany, gdyż skarżąca nie dokonała pogłębionej, profesjonalnej analizy orzecznictwa wskazującego na istnienie takich rozbieżności oraz ich wpływu na ewentualne rozstrzygnięcie przez Sąd Najwyższy.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 oraz art. 99 i art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. w zw. z § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r., poz. 265).

as